

KELET-EURÓPA MISSZIÓ

A Kelet-Európa Misszió Alapítvány hírlevele

2013/2

Médiatábor 1.0

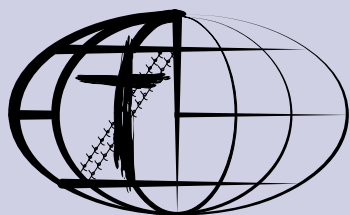
Nyári táborok

Édes álmok

Az Atya karjaiban

Egy nyitott hely

Kamal története

KELET-EURÓPA MISSZIÓ

IMPRESSZUM

A Kelet-Európa Misszió

Alapítvány hírlevele

Felelős kiadó:

Kelet-Európa Misszió Alapítvány

Szerkesztő: Fekete Imréné

Tördelő: Bolla Zoltán

A Kelet-Európa Misszió egy keresztény karitatív szervezet, amely Magyarországon 1992 júliusa óta működik alapítványi formában. Munkánk felekezeti alapokon nyugszik. Célunk Jézus Krisztus evangéliumának hirdetése bármilyen úton, amely előttünk megnyílik. Arra is törekszünk, hogy a szükségben levőket gyakorlati és anyagi segítségben részesítsük. Munkánkat kizárólag hit által végezzük, anyagi forrásaink szabad akaratból történő adományokból származnak.

Hírlevelünket díjmentesen küldjük meg minden érdeklődőnek.

A pénzzadáományokat az alább megadott bankszámlaszámokra lehet elküldeni:

Kereskedelmi és Hitelbank Zrt.:

10200847-32413511-00000000

Örkényi Takarékszövetkezet:

65500044-30060795-54000010

Adószámunk: 18012594-1-13

Címünk: 2365 Inárcs, Szőlőhegy 1.

Levélcímkünk: 2365 Inárcs, Pf. 26.

E-mail:

info@misszio.eu

erzsebet.fekete@misszio.eu

Honlap:

www.misszio.eu

www.facebook.com/misszio

Telefon: (+36 29) 570-010

Fax: (+36 29) 570-012

Levél az Olvasóhoz

A legnagyobb érték az ember

„... Ki az az ember közületek, akinek ha egy juha van, és az verembe esik szombaton, nem ragadja meg és nem húzza ki? Az ember pedig mennyivel többet ér a juhnál!” (Mt 12,11-12a)

Sokféle meghatározás született az ember értékéről a történelem során. Valójában mennyit ér egy ember? Amennyi vagyona van? Amennyi a havi jövedelme? Meghatározhatja-e az ember értékét a társadalmi pozíciója vagy az iskolai végzettsége? Az alkotmányok kimondják, hogy minden ember egyenlő jogokkal rendelkezik. Az emberi jogokat védelmezők azonnal reagálnak a jogsérelmekre, mégis úgy érzem, hogy az emberi jogok mögött háttérbe szorul maga az ember. Értéke egyre devalválódik. Abortusz, eutanázia, terrorizmus, emberkereskedelem, modern rabszolgaság, hajléktalanság, az életminőséget rongáló környezetszennyezés, mind azt igazolják, hogy más értékek válnak fontosabbá.

„Az ember pedig, mennyivel többet ér a juhnál!”. Jézus az ember értékét nem az állat értékéhez akarja hasonlítani. A *„mennyivel többet ér”* az összehasonlíthatatlanságot jelenti. A másik példázatban azt mondja: *„A verébnek párja egy fillér... ti sok verébnél értékesebbek vagytok”* (Mt 10, 29-31). Az állatoknak pénzben kifejezhető értéke van, az ember értéke viszont pénzben kifejezhetetlen. Miért költenek mégis sokan több pénzt házi kedvencekre, állatvédő alapítványokra, mint embertársaink megsegítésére?

A fent idézett bibliai történetből felmerül még egy kérdés: mi a fontosabb, mi az értékesebb, a vallás vagy az ember? Jézus korában a Törvény határozta meg az emberek életét, magatartását, Istenhez és egymáshoz való viszonyát. A kor vallási vezetői a Törvényt mindenáron be akarták tartatni, még akkor is, ha az emberi lét értéke csorbult, pedig Isten a Törvényt az emberért adta.

A történet nagyon szépen tükrözi Jézus értékrendjét; számára az ember volt a legfontosabb. Kész volt átlépni az emberek által módosított törvény határait. Az ember érdekében tette, hiszen Ő ura a szombatnak.

Milyen módon mutatta ki Isten, hogy fontos számára az ember? A Biblia legszebb és a legtöbbet idézett kijelentése az Isten

szerepéről és az ember értékéről szól: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”* (Jn 3,16). Elmondja, hogy Isten szereti a világot és benne az embert, mégpedig annyira, hogy egyszülött Fiát adta érte. Felénk az a mondás járja, hogy minden annyit ér, amennyiért elkel, vagyis amennyit adnak érte. Isten a saját Fia értékével mér bennünket! Péter apostol ezt így fogalmazza meg: *„...tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódokból, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén”* (1Pt 1, 18-19).

Nagyon sokan szenvednek közülünk kisebbségi érzéssel, alacsony önértékeléssel. Ezekkel az ígérekkel Isten szeretné helyreállítani önértékelésünket, önbecsülésünket. Szeretné, ha felismernénk, hogy számára fontosak és becsesek vagyunk. De ne felejtjük el: a Vele való kapcsolat által lesz teljes az értékünk!

Ha Isten ilyen nagyra tart bennünket, akkor tartozunk azzal egymásnak, hogy becsüljük embertársainkat. Az embert értékeljük az emberben, és ne valami más értéket benne!

Nemrég hátrányos helyzetű emberekkel beszélgettem, akik fájó szívvel mondták el, hogy kiküldték őket a templomból, mert a rendszeres templomba járók helyét foglalták el. Nem lehetünk ennyire személyválogatók!

Ne legyünk szűkkeblűek és zártkarúak se, vegyük észre a körülöttünk élők testi és lelki szükségéit! Lehetőségeink szerint töltsük be azokat!

Legjobban pedig úgy becsülhetjük meg embertársainkat, ha az örömhírt megosztjuk velük, mert az ember akkor válik teljes értékűvé, ha megismeri Istent, és Őt tartja a legnagyobb értéknek!

Nagy Tibor
Csantavér,
a vajdasági
Kelet-Európa Misszió
elnöke

Médiatábor 1.0

„Szakmailag nagyon sokat kaptam, de mindez elhanyagolható ahhoz képest, amit lelkileg átéltem” - írta kiértékelésében „egy pontnullás” Médiatáborunk egyik résztvevője. Nem ő volt az egyetlen, aki jól érezte magát: táborozóktól az előadókon át a szervezőkig mindenki talált gyöngyszemet a csaknem egyhetes tábor ideje alatt.

Újságírás, fényképezés, filmezés, webszerkesztés és rádiózás: a táborba jelentkezők ezek közül választhatták ki azt a médiaterületet, melynek fortlyaival öt napon keresztül ismerkedhettek. Minden kurzust hozzáértő, keresztény szakemberek tartottak, akik vendégeket is hívtak maguk mellé, így téve színesebbé az unalmasnak egyébként sem nevezhető foglalkozásokat. A tábor estői a sok szakmai ismeret mellé lelki tartalmat is társítottak, az istentiszteletek prédikációiban a személyes bizonyosságtétel témája dominált.

A Médiatábor a résztvevők látható lelkesedésétől átítatott, remek hangulatban telt, és a szó minden értelmében eredményes volt. A lelki felüdülés és áldás mellett kézzelfogható produktumok is készültek az egyes csoportok műhelymunkájának köszönhetően, melyeket az utolsó nap záróalkalmán mutattak be. Így tehát mindenki boldogan vehette kézbe a tábor saját hírlapját, vagy éppen megtekinthette a fejlesztés alatt álló weboldalat, mustrálhatta a jobbnál jobb fotókat, meghallgathatta az elkészült rádióműsort, illetve a filmesek élményeit, akik igazi filmforgatáson és fényelőstúdióban jártak.

Az első Médiatábor túl jól sikerült ahhoz, hogy az utolsó is legyen. A Kelet-Európa Misszió szeretne még több fiatalt és kortalant bevonni ebbe a kiváló projektbe, mely nem csak szakmai ismeretek elsajátításáról, hanem egyfajta szemléletmód átadásáról és az evangélium korszerű hirdetéséről is szól.

Sytka

A Médiatábor weboldala elérhető a következő címen:

mediatabor.misszio.eu

A fotósok akcióiban

Az újságírók csapata a tábor egyenruhájában

Esti istentisztelet

Ha nyár, akkor gyerünk táborba!

Petőfiszálláson ...

Június végén, amikor számbavettem, hogy vajon minden előkészületet elvégeztem-e, és minden szükséges kelléket megvásároltam-e a gyermektáborok lebonyolításához, még nem hittem volna, hogy ilyen hamar elmúlik majd a nyár. Élménydús és felejthetetlen pillanatokot éltem át a három tábor alatt, amiért nagyon hálás vagyok Istennek.

A gyermek- és tinitáborunk a western hangulatát idézte, ahol senki sem számított „westesnek”. Már a tavalyi táborok végén kihirdettük az idei témánkat, így a gyerekek előre készülhettek a vadnyugati hangulatra.

Személyesen én, azaz a helyi sheriff vigyáztam a tábor rendjére.

Napjaink úgy kezdődtek, hogy minden reggel a gyerekek torna helyett „dinamitot” kerestek a tábor területén. Aki hamar megtalálta, jutalomban részesült. A gyerekek nagyon élvezték a „bombakeresést”, és elég gyorsak voltak, így a dinamit nem robbant fel. A reggelit követően közösen dicsértük Istent és együtt imádkoztunk, majd a kiscsoportos foglalkozásokon bibliai történeteket dolgoztunk fel. Olyan izgalmas, harcos történetekkel foglalkoztunk, melyek Isten népének nagy győzelmeiről szóltak. Ebéd után kézműves foglalkozások következtek árnyékos helyen, mert nagyon nagy volt a hőség. Készült cowboy kalap, öv, seriff csillag, indián ékszer, lánc, fülbevaló, fejdísz, tarisznya és még sok más is. Késő délutánonként „vadnyugati kalandozásokat” tartottunk. Két cowboy és két indián csapat versenyzett egymással. Változatos feladatokat kellett megol-

daniuk: hordólovaglás, aranymosás, patkóhajítás, íjászat, célba dobás tomahawk-kal, ostorcsattogatás, lassózás, western csizma célbadobás... A jutalmat „aranyrögök” formájában kapták meg a gyerekek.

Az utolsó este a tábortűz mellett evangélizációt tartottunk, ahol a gyerekek annyira megnyíltak, hogy minket is meglepett. Néhány gyermek olyan háttértől érkezett, ahol a szülők nem képesek egymással szépen beszélni, és lelki terrorban tartják a gyerekeiket. Több családban a szülők válás előtt állnak. Azok a gyermekek, akik befogadták Jézust a szívükbe, sírva fakadtak, mert az otthoni körülményeket nem tudták tovább elhordozni. Imádkoztunk velük, és próbáltunk lelki támaszt nyújtani nekik. Hiszem, hogy Isten meghallgatta imáinkat, és Ő fog az életükben változást hozni. Többen jelezték, hogy nagyon jól érezték magukat a táborban, mert olyan felnőttek foglalkoztak velük, akikkel meg tudták beszélni nehézségeiket és fájdalmaikat.

Ifjúsági táborunk idén renghagyó volt, mert

Utcai evangélizáció Kecskeméten

a fiatalok öt napon keresztül egy kecskeméti evangélizációra készültek. A hét folyamán sokat énekeltünk, csodálatos kis zenésztársaság jött össze a táborban. A tábor java része egész héten keresztül lelkesen és elszántan várta élete első utcai szolgálatát.

A kecskeméti főtéren egy amerikai táncsappal együtt hirdettük Isten hatalmas dolgait. Akik hallották az örömhírt, kaptak egy esélyt, hogy új felismerésre jussanak. Imádkozunk értük, hogy éljenek is ezzel a lehetőséggel.

Kérészi Attila

Csantavéren ...

Július elején a csantavéri baptista imaház udvara megtelt vidám fiatalokkal. A vajdasági Kelet-Európa Misszió vezetője, Nagy Tibor, és felesége, Marika által szervezett, több éves múltra visszatekintő gyermektáborok külföldön is felkeltették a figyelmet. Idén észak-írországi és magyarországi tanítók és kisegítők is közreműködtek a tábor lebonyolításában. Ötödik osztályosoktól a második középiskolásokig bezárólag hatvanan vettek részt a táborban, köztük hat olyan gyermek, aki a Kelet-Európa Misszió Gyermektámogató Programjának a részese.

A táborban az imádkozás nagy kérdéseivel foglalkoztunk. Bibliai személyek életén keresztül bemutattuk, hogy bármikor, bárhol és bármiről beszélhetünk Istennel, hiszen erről szól az imádkozás.

Napi öt étkezés mellett együtt játszottunk a gyerekekkel, és énekekkel dicsőítettük Istent. Gondos előkészületekkel sokfajta kézműves foglalkozást tudtunk biztosítani: gyöngyöt fűzhetek, karkötőt fonhattak, kipróbálhatták az üveg- és matricafestést, színes kartonlapokból szebbnél szebb dolgokat kreálhattak, és egyszerű magvak figyelmes összeválogatásával csodaszép képeket készíthettek. Ezen kívül lehetett röplabdázni vagy tollaslabdázni is.

A hét folyamán egy lány beszámolójából megtudhattuk, hogyan dolgozta fel, amikor közölték vele, hogy rákos betegsége miatt amputálni kell az egyik lábát. Ebben a nehéz helyzetben Istenhez fordult, Aki visszaadta az életkedvét, és bár tolösékben ült, vidáman vett részt a hét programjaiban.

Az észak-írországi vendégeink naponta játékos angol órát tartottak a résztvevőknek,

amelynek a szülők különösképpen örültek. Mialatt a fiatalok angolul tanultak, ír tanáraik is sok ismeretet szereztek a diákoktól a magyar nyelv alapjairól.

A záró alkalmon a szülőikkel együtt tekinthettük meg a hét történéseit szavakkal, énekekkel és képekkel egyaránt.

Egy hét szünet után kezdetét vette a Gyermekehét néven ismert napközis tábor, ahol öt napon keresztül csoportokra osztva 170 gyermekkel foglalkoztunk. A táborban bibliai személyekkel és történetekkel ismerkedhettek a gyermekek.

A délelőtti énekléssel kezdődött, majd meghallgatták az aznapi történetet, és ha odafigyeltek, a csoportbeszélgetések alkalmával pontokat szerezhettek csapatuk számára. Majd tízórai következett, aminek mindenki nagyon örült, hiszen a játékokhoz sok energiára volt szükségük. A délelőtti alkalmakat kézműves foglalkozás zárta, amit a gyerekek alig vártak, és nagy örömmel vitték haza az alkotásaikat.

Délutánra mindenkit szeretettel vártunk vissza szervezett játékokra, közös időöltésre. Volt kincskeresés, ki mit tud, de a legnagyobb sikert a lufi csata aratta.

Esténként Film Klubot szerveztünk a nagyobb gyermekeknek, ahol tanulságos keresztény filmeket nézhettünk együtt.

A záró alkalmon, a szülők jelenlétében kihirdettük annak a rajzversenynek az eredményét is, amelyet a hét elején indítottunk el a gyerekek között: lerajzolhatták legkedvesebb tábori élményüket. Számos nagyszerű rajz érkezett.

Minden gyermek nagy örömmel vett részt a hét programjaiban. Élvezettel hallgatták a történeteket, hatalmas energiával játszottak és kreatívan kézműveskedtek. Nagyon sajnálták, hogy véget ért a tábor, és elmondásuk szerint szép emlékekkel tekintenek vissza erre a hétre.

Kosányi Debóra

A gyermek- és ifjúsági tábor résztvevői és szervezői együtt

Péterrévén ...

Júliusban két tábort tartottunk Péterrévén. Nagy kegyelemre és csodára volt szükségünk, mivel pár nappal a tábor kezdete előtt sem tudtuk még, honnan lesz pénzünk a táborok megtartására. Az Úr kegyelmét és jóságát tapasztalhattuk meg a táborok alatt, Aki mindenről csodálatosan gondoskodott. Hálas a szívünk minden jókedvű adakozóért.

Az első héten ifjúsági evangélicációs tábort tartottunk. A táborban főleg olyan fiatalok vettek részt, akik ebben az évben tértek meg, tele voltak az első tűzzel és szeretettel az Úr felé. A délelőttökön az evangélicációról tanítottunk, délutánonként pedig kimentünk a városköz-

pontba evangéliumot hirdetni. Jó volt látni, ahogy a fiatalok saját kis településükön bátran hirdették az evangéliumot. A megtanult pantomimok nagy hatást gyakoroltak az emberekre. Minden nap megérintette az Ige a hallgatókat, az egyik este például egy muszlim család fogadta el Jézust. Az evangélicációk alkalmával egy illusztrációt is használtunk, melyen egy ember halad a kereszt felé, és a kereszt lábához érve összetörve letérdel. Feltettük a kérdést: te hol tartasz? Sokan beazonosították magukat, hogy csak az első lépést tették meg, mások már összetörten térdeltek a kereszt előtt. Felemelő érzés volt, hogy a szerb tolmácsunk, egy 22 évig drogozott fiatalember, aki egy éve megtért, most hirdette az evangéliumot. Akik korábban ismerték, gúnyolták, de ez csak még inkább megerősítette őt.

Legnagyobb örömünkre a hét folyamán a fiatalok annyira megszerették az evangélicálást, hogy azt mondták, el sem tudják

képzelni, hogy ne tegyenek hitükről bizonyoságot.

A következő héten kezdődött a gyermek-táborunk. Isten nem csak anyagiakról gondoskodott a táborokban, hanem barátokról is, akik eljöttek segíteni nekünk. A vártnál több gyermek, összesen 54 fő érkezett különböző vajdasági városokból. Három csoportba osztottuk őket korosztály szerint. József történetét vettük végig öt napon keresztül. A csoportfoglalkozások mellett volt sok vidámság és nevetés is. A negyvenkét fokos hőségben igyekeztünk vizes játékokat beiktatni, a gyerekek vízcúszdázta és locsolták egymást.

Mindig azon igyekszünk, hogy jöjjenek hitetlen gyermekek is a táborba, jöttek, nem is kevesen. Annyira jó volt látni, ahogy az igeverseket, az énekeket, a történeteket megtanulták. Sok gyerek igazán gyenge képességű volt, részben azért, mert nagyon sérült háttérből jött, és egyáltalán nem jár iskolába. Többüknek a szülei sem tudnak írni-olvasni, de a kiscsoportos foglalkozásokon érzékeltük, hogy oszlik a tudatlanság az elméjükről, és képesek voltak memorizálni. Azért imádkozunk, hogy az Ige magva és Isten szeretetének a megtapasztalása megmaradjon és növekedni tudjon ezekben a gyermekekben az otthonaikban is, és a szülői vagy környezeti nyomás ne tudja bennük ezt a magot elpusztítani.

Szombaton még egy gyermekmunkás képzést is tartottunk a péterrévei gyermekszolgálóknak, illetve azoknak, akik a jövőben szeretnének gyermekszolgálók lenni. A résztvevők megértették, hogy Istennek, Aki még a verebeket is számon tartja, mennyire fontosak a gyerekek, és mennyire nagy felelősség a velük való foglalkozás.

Nagyon köszönünk minden hittel mondott imát és anyagi támogatást!

Muzslai Etelka és Gábor

A vidámság pillanatai

Édes álmom

A 2003 óta tartó Gyermektámogatási Programunkon keresztül az eltelt tíz évben több száz magyar gyermek részesült – itthon és határainkon túl – rendszeres havi pénztámogatásban, de ezen felül sok más áldásban is. A támogatottak közül sok gyermek, aki korábban nem lépte át faluja határát, szponzora jóvoltából akár többször is eljutott nyári gyermektáborba. Jó néhány család házába vezetékes víz került, voltak, akik teljes fürdőszobát kaptak, mások háztartási gépeket, konyhabútort, de egy kárpátaljai és egy vajdasági támogatott családjunk kertés házat is kapott jótévedőjétől. Az éves beszámoló olvasása közben az is feltűnt, hogy milyen sok gyermeknek nincs normális fekhelye; ez adta az ötletet, hogy vágjunk bele egy új akcióba, és pedig az emeletes ágy projektbe.

A szükség néha jó tanácsadó, így aztán a szaporodó családokban újabb és újabb ötletekkel oldották meg a szűkös lakásokban a fekhely hiányát. Míg kicsik a gyerekek egy-egy keskeny ágyban két-három csöppség is elalszik, ha viszont már nőnek, egy földre fektetett szivacs vagy négy farönkre rögzített deszkatalakmány segíthet valamelyest a helyzeten, persze ha elfér a kisméretű házban. Ha mégsem, akkor előfordul, hogy öt-hat éves korig is marad a rácsos babaágy. Tavaly ősszel meghirdettünk egy gyűjtést emeletes ágyakra, hiszen egy ilyen ágy két gyermeknek biztosít önálló, kényelmes fekhelyet. A felhívás jó visszhangra talált. Jöttek adományok Magyarországról, Svájcban, de még egy amerikai misszionárius nő is megfinanszírozott két emeletes ágyat. A befolyt adományokból eddig 23 ágyat vásároltunk, ami azt jelenti, hogy itthon, Erdélyben, Kárpátalján és a Vajdaságban a projektnek köszönhetően 46 gyermek alusza édes álmát puha ágyszivacsos, kényelmes ágyban.

Köztük van a tizenhét éves Valentina és tizenegy éves kisöccse, Vlágnyik. Egy kicsi házban Beregszászon élnek, édesanyjuk rokkant, édesapjuk szezonmunkás. Mivel Valentina súlyos szembeteg, már öt éve részese a Gyermektámogató Programunknak. Helyszűke miatt a két gyermek úgy nőtt fel, hogy egy keskeny ágyon nyomorgva aludt. Valentina támogatója, még mielőtt hallott volna a beindítandó projektünkéről, felajánlotta, hogy megfinanszírozza a két gyermek részére egy emeletes ágyat matracokkal együtt. Az eredmény: két tini kitörő öröme. Külön alhatnak, saját ágyuk van! Vlágnyik csillogó szemekkel jelentette be, hogy egy biztos, ő fent alszik majd. De nemcsak a gyerekek fogadták lelkesen a megkezdést, a szülők is megha-

tódtak és hálásan köszönték a nem remélt ajándékot.

Gábor egy kiskunsági városban él öttagú családjával; helyzete különlegesen súlyos. A felesége és a háromból két gyermeke enyhén értelmi fogyatékosok, ő maga pánikbeteg. (Támogatókat keresünk, és várunk, akik vállalnák egy-két gyermek rendszeres támogatását ebből a családból a Gyermektámogató Programunk keretében.) Egy házrész egyetlen szobájában lakik a család, és négyen – két szülő és a két nagyobb gyermek – két összetolt egyszemélyes öreg kanapén aludtak, a három éves Zolika pedig a babaágyban. Hátrányos helyzetük miatt szoba se áll a szülőkkel senki, ha munkát szeretnének vállalni, így aztán marad a csekélyke segély, családi pótlék és a nélkülözés. Állapotukat tekintve szó sem lehetett arról, hogy valaha egyetlen bútordarabot is vehetnének, ezért döntöttünk úgy, hogy meglepjük őket egy emeletes ágygal. A szülők boldogan szabadultak meg egy-két kopott bútordarabtól, hogy helye legyen az új ágynak, amit a két nagyobbik gyermek máris vidáman birtokba vett. Az sem mellékes, hogy így a szülőknek is saját ágyuk van.

Szatmárnémetiben, egy szociális tömbház egyik 18 négyzetméteres lakásában találkoztunk a Dávid családdal. Két évig egy kazánházban éltek. A nyolc gyermekét egyedül nevelő édesanya tisztán, rendben tartja őket és lakásukat is. Azon túl, hogy a gyerekek rendszerint korgó gyomorral ülnek az iskolapadban, még kialvatlanok is voltak, mert a zsúfolt lakásban ágy hiányában nem volt hol pihenniük. Megdöbbenünk, amikor kiderült, hogy a nagyobb gyerekek – bár ők is éheznek – hazahordják az iskolatejet az iskolából kisebb testvéreiknek. A Dávid családnak két emeletes ágyat szeretnénk volna adni, de a lakás annyira kicsinek bizonyult, hogy egyet is csak átalakításokkal tudtunk benne elhelyezni. A matracokkal ellátott emeletes ágyon kívül még két másik új matracot is ajándékoztunk nekik. Az öröm láthatóan nagy volt, az eddig használt matracokat pedig – melyekből kiálltak a fémrugók – végre a szemétkosárba dobhatták.

Vlágnyik elfoglalta helyét a felső emeleten

Tizenhárom másik vajdasági társa mellett a péterrévei tizenkét éves Kiss Zolika is kapott emeletes ágyat, amin egyik testvérével osztozik. Ő az a kis hős, akiről a tavaly decemberi hírlevelünkben is írtunk, akinek héttagú családja egy olyan házban él, amely egyetlen helyiségből áll. Nagy szegénységüket mutatja, hogy még villany sincs a házban. Zolika négy és fél éve jár gyülekezetbe, és minden igyekezettel azon van, hogy jó magaviseletével világítson az egyébként is nagy lelki sötétségben élő családjában. Az ajándékba kapott emeletes ágy újabb bizonyíték arra, hogy Isten szereti Zolikát és az Úrtól oly távol élő családját.

Mivel még mindig nagy a szükség, az emeletes ágy projektünk folytatódik. Az a tapasztalatunk, hogy valós szükségeket töltünk be a nagylelkű adományból vásárolt emeletes ágyakkal. Főként a kisebbek számára jelent ez igazi segítséget, akik így édes álmukba merülve talán szebb valóságra ébrednek fel reggelként. A kicsinyek nevében is köszönjük támogatásukat!

Fekete Imréné

Gáborék az új ágygal

A Mennyei Atya karjaiban

2013. március 15-e, péntek, úgy indult, mint általában minden nap. Reggel feleségemmel, Marikával együtt imádkoztunk, aztán készülődtünk. Sok minden volt betervezve erre a hétvégére. Marika női csendes napokra indult, én teológiai kurzusra.

Amit nem láttunk előre, az a váratlan ítéletidő volt: hóesés, erős szél és hófúvás. A médiákban mondták, hogy csak az induljon útra, akinek elengedhetetlenül fontos. Nekünk fontos volt a teológiai képzés és a testvérnői találkozó is. Marikát és egy másik testvérnőt elvittem a Csantavértől 40 kilométerre levő női találkozó színhelyére, és máris tovább indultam, mert 100 kilométernyi út várt még rám.

Észrevettem, hogy az utak csak részben voltak letisztítva. Az út felénel lehettem, amikor ráfutottam egy hóátfúvásos szakaszra, és elvesztettem az ellenőrzést a gépkocsi felett. Szörnyű volt szembesülni azzal, hogy nincs a kezemben az irányítás, kiszolgáltatott és tehetetlen vagyok. Arra gondoltam hirtelen: most meghalok! Az autó az úttesten 180 fokot fordult és menetiránnyal szemben sodródott az árok irányába, amelybe nagy csörgéssel és csattogással belezuhant, kerekkel az ég felé. Utána csend.

Néhány másodpercig tartott az egész, de az élmény egy életre szól! A következő pillanatban az autó tetején belülről ülve találtam magam. A legfantasztikusabb a ráeszmélés volt: élek! Halleluja! Semmi fájdalmat nem éreztem. Amikor kimásztam a kocsiból,

láttam, hogy egy karcolás vagy zúzódás sem esett rajtam. Teljesen a Mennyei Atya karjaiban voltam.

Az árok 4-5 méter mély lehetett. Amint felmentem az útra, és visszanéztem a gépkocsira, ami ott feküdt az árok fenekén, teljesen összetörve, felfoghatatlan és hihetetlen volt számomra, hogy nem esett sérülés rajtam.

Gyorsan megérkeztek a rendőrök is. Rutinszerű kérdéseikre nyugodtan válaszoltam. Elmondtam, hogy lelkipásztor vagyok. Az egyik rendőrrel megnéztük közeli az autót, és ő megállapította, hogy csak Istennek köszönhető, hogy nem történt semmi bajom, mert általában nem így végződnek az ilyen balesetek. Ő csak tudja, – mondta –, sok hasonló esetről helyszínel már.

Mivel nagyon hideg szél fújt, a rendőrök egy közeli gyárhoz vittek, és megkérték a portásokat, hogy engedjenek be a melegre,

hogy onnan szervezhessem meg az autó és jómagam hazajutását.

Általában az emberek vegyes érzelmeiket táplálnak a rendőrökkel kapcsolatban, számomra Isten angyalai voltak, egyenruhában.

Azon túl, hogy örültem, hogy nem esett semmi sérülés rajtam, nagyon hálás voltam Istennek azért, hogy feleségem, aki rendszerint elkísér a teológiai kurzusokra, ez alkalommal nem velem, hanem a női csendesnapon volt, és azért is, hogy a balesetben nem okoztam másoknak sérülést.

Március óta többször átgondoltam azt a néhány másodpercet, és a következő igevers lett számomra valósággá: „Ha az Urat tartod oltalmaznak, a Felségest hajlékoldnak, nem érhet téged baj, sátrahoz közel sem férhet csapás. Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben” (Zsolt 91, 9-12).

Az Úr megtartotta az életemet, a történetek ellenére nem ütöttek meg magam, átölelt és megvédett szeretetével. Még odaszántabban akarom Őt szolgálni!

Isten arról is gondoskodott, hogy ne maradjak sokáig jármű nélkül. Három nappal a baleset után a svájci Kelet-Európa Misszió vezetője látogatott meg bennünket, akin keresztül kirendelt számomra egy jó állapotú gépkocsit, hogy a szolgálatom se szenvedjen csorbát, és töretlenül látogathassam a gyülekezeteket és a gondozásra szoruló családokat.

Nagy Tibor

Egy nyitott hely

Missziós csoportunk augusztusban ismét Székelyföldön járt, ahol nyolc helyszínen – Küsmödön, Etéden, Abásfalván, Szentmártonon, Kisgalambfalván, Peteken, Székelykeresztúron és Székelyudvarhelyen – gyerekeknek és felnőtteknek hirdettük az evangéliumot, falvakban és városokban, utcán, tereken és domboldalakon egyaránt.

Boldizsár László testvérünk hosszú évek óta végez missziós munkát a térségben, ám őszintén belátta, a vállalt feladat túlnő képességein. A Kelet-Európa Misszió évek óta rendszeresen küld missziós csoportokat Székelyföldre. Idén négy tizenéves fiatal, Nagy Tibor, a vajdasági Misszió vezetője és jómagam alkottuk a csoportot. László elmondta a missziós csoport tagjainak, hogy hálás a segítségükért, és a jövőben is igényli az ilyesféle támogatást: az

aratnivaló nagyon sok, a munkás pedig kevés Székelyföldön. A nehéz terep persze öröm is, hiszen az emberek több faluban és városban is nagyon nyitottak az evangéliumra.

Napos idő volt, az időjárás is kedvezett nekünk, ezért szabad téren egy-egy nagy fa árnyékában tartottuk alkalmainkat. Fiataljaink sok játék, zene, ének kíséretében mondták el a gyerekeknek, fiataloknak a Jézus Krisztusról szóló jó hírt. Isten azonban minden korcsoportra gondolt. A helyszíneken néhány méterre a gyerekektől kíváncsian figyeltek a szülők és más felnőttek is. Tibor, László és én szolgáltunk a felnőttek felé; sokan jöttek az Úrhoz, akikkel imádkoztunk, Bibliát adtunk nekik, és lelki tanácsokkal láttuk el őket. Az evangélium üzenetéhez sok vidámság társult, no meg finom lekváros zsemlek üdítővel, így a test és a lélek egyaránt felfrissülhetett.

Tiborral meglátogattunk tíz támogatott, szegény sorsú családot a környéken, akiknek élelmiszercsomagokat, iskolaszereket adtunk át.

Velük tartós és személyes kapcsolatunk van, így már nem csak az „Úr javait” akarják, hanem magát az Urat is. A nyár folyamán gyermekeik közül többen részt vettek keresztény gyermektáborokban. Ezek a gyerekek örömmel számoltak be pozitív élményeiről, és énekeltek a szép dicséreteket, amiket ott tanultak.

Fekete Imre

(Mű)lábra állt Kamal

Kamal egy bangladesi fiatalember, akivel egy szerbiai menekülttáborban találkoztunk. Élete elég szerencsétlenül alakult, amikor hétéves kisfiát, valamint feleségét hátrahagyva politikai okokból szó szerint menekülnie kellett hazájából. Múlt év szeptemberében társaival együtt egy induló vonatra akart felugrani, ám a dulakodás közepén a szerelvény alá esett, ami levágta egyik lábát. Rajta segítettünk.

A Kelet-Európa Misszió nem először foglalkozik menekültek problémáival, ezúttal azonban nem egy külvárosi területen vagy bozótban, hanem egy jól szervezett menekülttáborban találkoztunk a különféle országokból származó emberekkel. A menekülttábor vezetője ajánlotta figyelmünkbe Kamalt, aki egy szolid, visszahúzódó férfi benyomását keltette. Első látogatásunk

alkalmával két kiváló szerb ortopéd szakorvos jelenlétében beszélgettünk vele, akik gipszmintát is vettek sérült lábáról.

Amikor pár héttel később ismét meglátogattuk Kamalt, a doktor úr már az elkészült protézissel érkezett és fel is helyezte azt – egyben elmondta Kamalnak, hogy bár a múltból az ő végtagcsontjára készült, fél év után korrekciót kell majd végrehajtani rajta, hogy hosszú távon is zavartalanul használni tudja. Kamal azonban más terveket forgat a fejében: Németországig akar eljutni, abban bízva, hogy ott megoldást talál problémáira, és családja követi majd.

A lábprotézisen túl még valamit tudunk tenni Kamal sorsáért. Azért imádkozunk, hogy akárhányszor ránéz nagylelkű adományokból elkészített műlábára, Isten szeretete is eszébe jusson, ami elől nem kell menekülnie.

Sytka & Robi

Hírek, felhívások

Díszpolgári kitüntetés

2013. augusztus 20-án alkalmából Inárcs Nagyközség Önkormányzata Inárcs Község Díszpolgára kitüntetést adományozott Fekete Imrének, a Kelet-Európa Misszió Alapítvány elnökének. A kitüntetést Fekete Imre a Kelet-Európa Misszió inárcsi központjának kiépítése, a kulturális- és segélyprogramjainak eredményes szervezése és Inárcs szociális ellátó rendszerének támogatása terén szerzett érdemei méltóságaként vehette át. Az elismerést a Kelet-Európa Misszió minden munkatársa hálással köszöni az önkormányzatnak.

Tűzifa- és kályhaakció

A meleg nyár után máris beköszöntöttek a hidegebb napok, nemsokára pedig téliesre fordul az időjárás. Egyre több segélykérés érkezik hozzánk, melyekben nélkülöző családok kályhát és tűzifát kérnek a Missziótól. Kérjük kedves Olvasóinkat, hogy segíthessünk a hozzánk fordulókon! Adományait elküldhetik a mellékelt csekken, vagy banki átutalással az impresszumban található bankszámlára.

Cipősdoboz karácsonyra

Bár van még néhány hónap karácsonyig, már most meghirdetjük cipősdoboz ajándékkakációnkat. Ha Ön is összeállít egy édességből, tisztálkodási- és írószerekből, játékokból álló kis ajándécsomagot, akkor eggyel több gyermek részesülhet majd a karácsony örömeiben. Az összeállított cipősdobozt postai úton juttathatja el címünkre, mely az impresszumban található. Köszönjük!

Gyermektámogatás

Több szegény sorsú „várólistás” gyermek támogatóra vár. Ha szeretne Ön is bekapcsolódni a támogatók körébe, ennek lehetőségeiről és feltételeiről honlapunkon olvashat, illetve kérésére postán vagy e-mailben küldünk tájékoztató levelet. Támogatási szándékáról tájékoztathat

bennünket postai levél útján, telefonon, e-mailben vagy honlapunkon keresztül: www.misszio.eu.

E-hírlevél

Szívesen elküldjük mindenkinek a Kelet-Európa Misszió havonta megjelenő, elektronikus hírlevelét, mely friss információt tartalmaz munkánkról. A hírlevél angol nyelven is elérhető; a régebbi számok honlapunkon olvashatóak. Az e-hírlevelekre ugyanígy lehet feliratkozni: www.misszio.eu.

A hírlevél mellett érdemes figyelemmel kísérni a Misszió facebook oldalát is: www.facebook.com/misszio

Támogasson 5000 Ft-os
ÉLELMISZERCSOMAGGAL
egy rászoruló családot!